

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Athanasio Presbytero. 19.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

quam conuenit medicinam excogitare. Quoniam autem perpauci sunt eiusmodi homines, atque aliorum multitudine obteguntur, multorumque inimicitiam sibi conflare metuentes, lachrymas quidem profundunt, verum nullum fortis ac strenui animi facinus edunt, ob eam causam iisdem, quibus illi, vitiis laborare existimantur. Neque enim arbitreris velim, o improborum odij delubrum, omnes in iisdem vitiis versari: verum nonnullos esse qui Apostolica vitæ typum retineat (quorum numerum ipse quoque auges) in quorum gratiam aduersus eos, qui peccant, nondum prolata est sententia.

Agatho Presbytero. 18.

Diuinissimus Patris terminus ac sermo, vir sapientissime (citra proœmium enim ad interpretationem accedam) gestit quippe animus quod animo concepi eloqui) si, vt illi aiunt, tempore posterior est, sempiternus non est: si autem sempiternus, vt ipsi dicimus, haudquaquam tempore posterior. Nihil enim diuinæ naturæ tam proprium ac peculiaræ est, nec quod expressius eam notet & insigniat, quàm æternitas. Ac quidem splendoris vocabulum æternitatē indicat. character autem substantiæ, substantiam: Verbum item impassibilitatem, quodque ab omni corporea mole secretus sit: Filius denique, proprietatem & consubstantialitatem. Ex vnoquoque enim quod commodū & vtile est, corrogantes, quod reliquum est, nec diuinæ naturæ cōuenit, valere iubemus. Etenim in rebus procreatis his duabus oculis, antè, &, post, sit fanè locus. At in veneranda, summèque regia Trinitate, primum, ac secundum, locum non habet. Diuinum quippe numen & numero & tempore sublimius est.

Athanasio Presbytero. 19.

Si Legislatorem nihil aliud præter literam dixisse Iudæus existimat, qui tecum rixatus est, his ad eum verbis vttere. Inscitiam vestram duo viri refutant, qui post

ἔπειθ' ὀλίγοι ὄντες κομίζονται πλεῖ-
θει καλύπτονται, καὶ τῶν πολλῶν ἀπέ-
χθην δεδιότες, διακρύβουσι μὲν, γενναῖοι
δ' οὐδὲν, οὐδὲ νεανίκοι ἔπι δ' ἐκκινῶται.
ἀλλ' οὗτο τὰ αὐτὰ σκάνοις νοσῶν
ὑποπέπονται. μὴ γὰρ δὴ πάντας, ὡς
μισοπονησίας τέρματος, ἡρεῖ ποιούτους
εἶναι πῖνας τοῖς τῶν ἀποστολικῶν σά-
ζοντας χειρακτῆρα, ὧν εἷς καὶ αὐτὸς
τυγχάνεις, δι' οὗ οὐδέπω ἡ καὶ τῶν ἀ-
μαρτανόντων ἐξέρηκεται ψῆφος.

Αγαθῷ πρεσβυτέρῳ. ιη.

Ο θεότατος τοῦ πατρὸς, ὡς σφά-
λατερός τε καὶ λόγος. ἀνευ γὰρ παρομι-
μίας ἔπι πλεῖ ἐρμηνείαν χωρήσω. ὡδὴνα
γὰρ τὸ νενοημένον εἶπέν. εἰ μεταγενέ-
τερος, ὡς φασι, σὺ καὶ αἰδῖος· εἰ δ'
αἰδῖος, ὡς φαμὲν, οὐ μεταγενέτερος.
ἔδεν γὰρ ἕπας ἴδιον καὶ χειρακτικῆ-
τικὸν τῆς θείας φύσεως, ὡς τὸ αἰδῖον τὸ
μὲν ἐν ἀπαύγασμα, τὸ συναιδῖον ἐμ-
φαίνει. ὁ δὲ χειρακτῆρ τῆς ὑποστά-
σεως τὸ ἐνωπόσιον. ὁ δὲ λόγος, τὸ ἀ-
παθές τε καὶ ἀσώματον. ὁ δὲ υἱὸς πλεῖ
ιδιότητα, καὶ πλεῖ ὁμοσιότητα. ἐξ
ἐκείνου γὰρ τὸ χεῖρισμον ἐρανεῖ ὁμῶροι
τὸ λοιπὸν χαίρειν ἐπὶ μὲν, ὅσον τῇ θεῷ
ἔ παρῶν φύσιν. ἔπι μὲν γὰρ τῶν γε-
νητῶν τὸ παρ καὶ μετα, χάρων ἐχέ-
τω. ἔπι δὲ τῆς σεπτῆς καὶ βασιλικῆς
τάτης τριάδος, τὸ παρὼν καὶ δεῦτε-
ρον, σὺ καὶ χάρων, καὶ ἀριθμὸς γὰρ
καὶ χεῖρων, τὸ θεῖον ἀνώτερον.

Αθανασίῳ πρεσβυτέρῳ. ιθ.

Εἰ μηδὲν πλεῖον τοῦ γραμματός
νομίξει τὸ νομοθέτην εἰρηκέναι ὡς
σὺ, ὡς ἔφης, διερεχθεῖς ἰσδάτος· εἰπέ
πρὸς αὐτὸν ὅτι ἐλέγχουσι ὑμῶν πλεῖ
ἀπαμ-

ἀπαμειβόμενοι οἱ δύο ἄνδρες οἱ μετὰ τῆς χριστοῦ παρουσίας συγγραφεῖς παρ' ὑμῶν γεροντότε· Φίλων ὁ θεωρητικὸς ἄγιος, καὶ Ἰωσήπος ὁ ἱστορικὸς τῆς πόλεως. ὁ μὲν πᾶσαν χεῖρὸν πλὴν παλαμῶν, εἰς ἀλληγορίαν τρέπων, ὁ δὲ ἀφ' ἑρμηνείας γράφων, τὰ μὲν ἀμύητο, τὰ δὲ τοῦ νομοῦ ἐπιδέξιας. τὰ δὲ, ἀλληγοροῦντος μετὰ σεμνότητος. ὅσα δ' ἐξ εὐθείας λέγει, ὅσα σωζέσθαι, τὰ ταῦτα ῥητῶς ἐμφανίζοντος. εἰ μὲν γὰρ παρενέγκοιμεν, παρερμηνεύσαι καὶ ἀποποιήσαι οὐκ ὀκνήσομεν. εἰ δ' ἀποποιήσας ἀποφάσκει, καὶ ἀποδείξει, καὶ ἐρμηνείας, παρερμηνεύσας, τολμήσομεν δυσχερῶς. τὰς δὲ τῶν παρ' αὐτοῖς δοξασιῶν σοφῶν μαρτυρίας, παρερμηνεύσας, οὐκ ἂν εἴη δίκαιοι.

Ερμογένει ἑπισκόπῳ. κ.

Τῆς θείας καὶ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἡ ἱερωσύνη ὡς περ μέση καὶ θεσπική, ἵνα τῆν μὲν θεοσέβειαν, τῆν δὲ μεταβλητὴν ἐργασίαν κρείττονα. εἰ τις λογαράσῃ ταύτης μείζον φρονεῖ, ἢ δὲ φρόνησιν ἔχειν μοι δοκεῖ.

Τῷ αὐτῷ. κα.

Οἱ ἄγιοι, ὡς σφάτατε, τὰς ἑαυτῶν τῆς ἀρετῆς τῶν κινδύνων ἑαυτοῦ, ἵνα ἐφόδιον μείζονος εὐδοκμήσεως ἔχασιν.

Ἰσιδώρῳ διακόνῳ. κβ.

Ὅπως ἵνα καὶ ἐναργεῖ παρεδείξασθαι χριστοῦ, Ἱερουσαλήμ. ὅτε μὲν τῆν θεῖαν συμμαχίαν ὡπλισθῆναι, ὁρῶν ἐσώθη ἀπονήτῃ καὶ ἀναμακρῆ τὰ τροπαῖα ἴσθαι. ὅτε δὲ ταύτης ἀφ' ἧς τὸ ἐπιλυτῆσαι κατ' αὐτῆς, ἐσέρητο, πῦρ πολέμου αὐτῶν ῥαδίως ἐκλίεν. ἔπειτα καὶ ψυχῆ, ὅταν μὲν τῆν ἀναθεῖν ῥοπήν δι' ἐπιθέσειν τῶν παρερμηνεύσασθαι.

Christi aduentum apud vos literarum monumenta condiderunt, nimirum Philo contemplator egregius, & Iosephus insignis historicus: ille, dum vniuersum penè vetus instrumentum ad allegoriam trahit, hic dum ad hunc modum loquitur: Legislatore alia commodè ac scitè innuente, alia cum grauitate allegorico sensu exponente, ea denique omnia, quæ rectè ac planè dici vtile erat, ad literam indicante. Nam si propheticas voces, quibus id confirmetur, proferamus, eas peruersa interpretatione intorquere ac deprauare minimè videbuntur. Atque item si Apostolicas sententias, & demonstrationes atque interpretationes, eas impiè reiciere, haudquaquam dubitabunt. At eorum, qui apud ipsos sapientiæ atque doctrinæ existimatione floruerunt, testimonia ab ipsis repudiari, haud profectò æquum fuerit.

Hermogeni Episcopo. 20.

Inter diuinam & humanam naturam sacerdotium velut medium interiectum est, vt illam colat atque obseruet, hanc autem in melius commutet. Quocirca si quis eo sublimiùs sentit, ne metis quidem & prudentiæ particeps esse mihi videtur.

Eidem. 21.

Viris sanctis, sapientissime vir, grauissima quæque pericula, quæ virtutis causa adeunt, maioris gloriæ materiã præbent.

Isidoro Diacono. 22.

Quemadmodum Hierusalem (vt perspicuo exéplo vtat) cum diuino auxilio munita & armata erat, recta stans citra laborè & cruorem trophæa staturabat, cum autem hac, propterea quòd aduersus eã insaniisset, sese spoliabat, hostilium flamma eam nullo negotio prosternebat: eodem modo anima quoque, si diuina ope propter morum constantiam ac modestiam septa &

HN iij